

EMPORION

PERIODIC BIMENSUAL

ANY I
SEGONA
EPOCA

Torroella de Montgrí, 10 de Gener de 1932

Núm. 196

SUMARI:

Renaixement, per P. Blasi. — *Pel nostre idioma*, per Lucianos. — *Represa*, per Josep Castells. — *Responent a una invitació*, M. Audvert. *Pàgina Escolar*: *En record del bon amic Josep Matas*, per Pere Castells. — *L'Escola Moderna*, per Joan Lloret. — *Estudiants*. — *Col·laboració Femenina*: *Els nostres drets i els nostres deures*, per Rita Vallespí Torrent. — *Necrològica*; *D'Espectacles*; *Esportives*; *Noticiari*; *Registre Civil*; *Mercat*.

Moderna Dolceria
de
IGNACI CAPELLÀ

XAMPANS, VINS, LICORS, OBJECTES I
CAPSES DE LUXE PER A REGALS.

CARRERS DE PERE RIGAU I DOCTOR VALENTI
TORROELLA DE MONTGRÍ

Antiga i Acreditada Confiteria

BATLLE

Casa fundada en 1880.

Dolços variadíssims, Bombons, Caramels, Cap-
ses de luxe, Conserves, Vins i Licors de les
millors marques.

Diverses especialitats exclusives d'aquesta casa.

Carrer Comerç

TORROELLA DE MONTGRÍ

Ros i Casellas
SASTRES

Via Layetana, 39, entressol

BARCELONA

IMPREMTA

P. Casadevall

Carrer Angel Guimerà, 9

Torroella de Montgrí

BANC DE PALAFRUGELL

Capital 2.000.000 de pessetes. Reserva 525.000 pessetes.

Casa Central: **PALAFRUGELL**

Sucursals: **SANT FELIU DE GUIXOLS, LA BISBAL i TOR-
ROELLA DE MONTGRÍ.**

Agència a **Palamós**

COMPRA I VENDA DE VALORS, DESCOMPTES, MONEDES ESTRANGERES,
IMPOSICIONS I COMPTES CORRENTS.

Llibretes d'Estalvi al 4 per 100. Imposicions des de 5 pessetes.

EMPORION

PERIODIC BIMENSUAL

ANY I
SEGONA
EPOCA

Torroella de Montgrí, 10 de Gener de 1932

Núm. 196

Renaixement

Emporion renaix

L'alenada malèfica de la Dictadura veié fins la publicació inofensiva i modesta campejada a un redós de rural senzillesa. Per contracop, el periòdic enmatzinat per bafs d'opresió, reviu en alçar-se l'oreig de la llibertat republicana.

I en ressorgir, fidel a sa història, enlaira ses ales pel cim de divisions, d'odis i partidismes, afanyós de crear un esperit torroellenc, d'agermanar tots els fills de la vila, d'ésser el portant-veu de les nobles aspiracions de Torroella.

EMPORION aspira no sols a registrar les vibracions de la vida torroellenca per delectança dels que vinguin, sinó a bregar perquè l'impressió de l'època nostra sia ben fonda i exemplar. Perquè la Bellesa és més vistent al través de l'art; obrim uns anys on puguin ésser descrites les coses, els paisatges, els costums i les festes d'aquesta Torroella tan plena d'estil i de poesia.

Hem ben mesurat l'abast limitadíssim de les nostres forces; però coneixem els miracles de l'afecte i de l'admiració fervent, expressada amb franca espontaneïtat; altrament nostra orientació no traspassa els límits de la intimitat torroellenca. Això no es contradiu amb el desig d'irradiar nostres dèries i nostres entusiasmes fins als germans absents. Una bella llegenda conta que els torroel·liencs enyorívols trasplantats en terres llunyanes, senten el drinc misteriós de la campana de Sant Antoni, plena de suggestives i melancòliques remembrances; volem portar-los conhort fent que amb el màgic só de

la ciotxa meravellosa eis arribi la veu de la vila i un reflex de la vida local.

Per fi, aspirem a crear un cenacle de joves inquiets i sensibles, amarats d'un torroellisme sa, ponderat i constructiu; formar un èl·lite propulsora de l'ascens de la vila tan marcat en les darreres dècades, per tal que esdivingui realitat l'ensomni d'una Torroella ben urbana, geniil, atractívola, activa i rica, digna de la seva història i gloriosa i valoradora de ses envajables i rares possibilitats.

P. BLASI

Pel nostre idioma

Em sembla que ja s'han d'acabar en els discursos i periòdics els preliminars de la cultura i del catalanisme. Vull dir que ara ja no ens devem preocupar de les vagues peroracions sobre la necessitat d'ésser sers intel·ligents i pobles lliures amb llengua pròpia. Especialitzem-nos ja; millor: estudiem escriguem en català. Aprenem el català.

He posat, estudiem; no, llegim. De llegir ja ho fem ara pels pobles. Mirem revistes gràfiques. Ens enterem de les sessions de les corts quan hi ha gatzara. Ja hi ha qui escriu alguna carta amb una ortografia i sintaxi, que palesen en tota sa nuesa la manca d'estudi i reflexió.

* * *

La reflexió, l'estudi; això es la plana verge del nostre llibre de cultura i catalanisme que hem d'emplenar després de tant llarc pròlec sobre generalitats de cultura.

El cor ja li tenim posat en la causa de la nostra independència, de la nostra llibertat, de la política.

No guardem el cervell a la cambra dels mals endreços, dels trastos vells. La cultura física, l'esport té molts adeptes pràctics en pobles i poblets. Recordem-nos, però, que damunt els braços i les cames tenim el cor. I més amunt el cervell.

* * *

En aquesta secció que avui obrim, procurarem practicar els mentats consells. Estudiarem ja llengua catalana. Procurarem fer vulgar l'estudi de nostra gramàtica, per tal que els enfeinats, a petites dozzes puguin capir sense esforços la tècnica de nostra llengua i els que sota la meua insignificant direcció assisteixen a les classes de gramàtica que dona l'Ateneu Montgrí, trobin en aquestes planes un repàs i una condensació de les lliçons ja explicades,

* * *

I dona importància també, lector amic, a aquesta secció, que escric amb amor immens a la nostra gloriosa llengua, esperó, ornament, ànima de la nostra futura independència.

Qui llengua té, a Roma va diu un aforisme ben nostre.

LUCIANUS.

REPRESA

L'any 1914 amb motiu de la fusió dels dos periòdics "El Montgrí" i "El Montgrís" naixia *Emporion*. Durant 10 anys *Emporion* fan la pàgina més viva de vida local. Per les seves planes desfilaven totes les inquietuds; tots els afanys; totes les ànsies de millora; tots els anhels d'una època que analitzada bé, ofereix avui caires i aspectes interessantíssims per la nostra història contemporània.

El despertar dels nous sentiments d'amor a la terra; les orientacions col·lectives que veiem plasmades d'ensà del nou règim; la consciència

del *som i serem* que ara el poble proclama íntegrament, llavors, tot just s'iniciava.

Al redós de l'Ateneu, l'entitat eminentment cultural i patriòtica, sota els plecs barrats de la senyera símbol de la nostra nacionalitat, el periòdic s'anava formant, feia la seva vida. Una vida a estones plàcida, però més sovint atzarosa i agitada per les escomeses de la incomprensió i de la rutina. Malgrat tot, aquesta brega no el danyava pas, no l'afeblia, sinó que operava com estimulador i era la justificació més clara — podríem dir — de la seva raó d'existència. Per això, precisament, havia vist *Emporion* com es consolidava en les seves posicions, com creixia en essència i potència, talment com l'individu que educa el seu cos en l'exercici i en la pràctica constant de la cultura física.

Per fi, *Emporion* entrava a la major edat. S'havia emancipat. Tenia ja una vida pròpia. Semblava, doncs, que res podria en contra seu. Però...

Un cataclisme social; un fenomen polític; una enorme paradoxa en forma de paternalisme, ens venia a redimir i com a primera providència, desencadenava les seves fúries contra tot aquell qui tenia una significació; contra les coses més representatives; contra les valors de caràcter col·lectiu. Pocs, ben pocs van sobreviure a aquella catàstrofe. Les organitzacions locals, sobretot, van restar foses, esmicolades. L'Ateneu fou clausurat. L'*Emporion* suspès.

* * *

Han passat temps. La composició política del país ha canviat radicalment. Hem fet un salt tan gros com de les tenebres a la llum, per això, de vegades, ens fereix els ulls i ens sacseja l'esperit. Hem de tornar a la brega; hem de tornar entrenar el cos i el pensament per a la lluita. Lluita cívica; lluita noble; despullada de prejudicis. Tothom hi cap en els nostres rengles, No tenim amo. No tenim patró. No ens volem sotmetre a cap disciplina externa. El mateix *Amor*; el mateix *Ideal*; la mateixa *Bandera*. Heu's ací l'ideari que'ns proposem defensar, des d'*Emporion*, en reprendre la tasca.

JOSEP CASTELLS

RESPONENT A UNA INVITACIÓ

No som pas gaire partidaris de gargotejar quartilles escrivint articles per a periòdics. La raó és molt senzilla; creiem que tot el que podem dir pot trobar-se millor expressat per altres mestres del pensament i de la ploma, la claretat d'intel·ligència i el treball quotidià dels quals els dona l'habitud d'una fàcil concepció i d'una elegància d'expressió que no podem pas atènyer els que de cent en quaranta volem fer una mica de literatura. Per altra part, però, sentim un deure que ens empeny a animar la joventut de la primera volada per a que, sense por, se llenci, amb la ploma als dits, al periodisme, iniciant-se en el cultiu de la bella expressió.

Estem convençuts que l'habitud d'escriure és un dels mitjans més eficaços per a posseir un bell parlar, constitueix una de les millors maneres d'estilitzar el llenguatge, d'elegantitzar-lo, de fer concisa l'expressió del pensament, d'enriquir la conversa corrent amb major nombre de paraules amb les quals completar sempre les idees que volem exposar.

El nostre llenguatge ha viscut, disortadament, durant molts anys, quasi podríem dir durant algunes centúries, en un abandó que és de doldre, sense conreu ni atenció i això ha fet que s'anés empobrint d'una manera llastimosa, omplint-se d'una quantitat fantàstica de barbarismes i de vicis de dicció que l'enlletgeix extraordinàriament, inroduint-se, per altra part, en l'ús ordinari del mateix, una colla de paraules i d'expressions massa grolleres, usades quasi irreflexivament, inclús per persones que tenen un fons de finesa espiritual. També és molt corrent, en les converses usuals, deixar les frases incompletes per a que'l bon entenedor acabi mentalment l'idea que volem exposar i que per falta de pràctica no surt espontàniament; això revela una gran pobresa mental i manca de bon gust. Es igualment sobremanera llastimós i d'un efecte aclaparador, aquesta pedanteria que suposa l'usar paraules collides al vol, el significat de les quals se desconeix, la qual cosa dona, indefectiblement, per resultat el mal ús de les

mateixes. I bé, tots aquests defectes cal que desapareguin, hem de procurar polir, enrodonir el llenguatge —tenint també molta cura en no caure en el ridícol— perquè amb gran pulcritut, amb tota suavitat, amb una elegància seriosa flueixin les paraules dels nostres llavis.

No hi ha pas cap dubte que la gran ajuda per a conseguir tot això la dona, en primer lloc, l'exercici del pensament escrit, on, amb tota calma, té un hom temps de millor pensar el que vol dir.

En aquest sentit creiem nosaltres que els periòdics locals poden ésser la veritable escola del llenguatge i han de servir per a descobrir, moltes vegades, artistes de la ploma que d'altra manera se perdrien. La joventut, doncs, sense temença —que no vol pas dir tampoc amb un desembras massa descarat— ha d'ésser qui principalment ha d'omplir les planes del periòdic. El periòdic ha d'ésser un instrument d'educació post-escolar, podriem dir-ne, del llenguatge, en primer lloc, i una vegada aquesta joventut seleccionada estigui encaixada dintre el periodisme, encara que sigui *amateur*, sentirà l'estímul de millorar l'expressió i d'enriquir la seva mens d'idees noves que poden portar amb tot desembras a les columnes del periòdic.

Altament, convé, a manera que un se va perfeccionant, no ésser pas massa pesat en els escrits, cal anar aviat al grà, a la mèdul·la de les qüestions que es volen tractar; s'ha de procurar fugir de la fraseologia ampulosa i buida; que els escrits no semblin pas discursos de polítics a l'antiga, ni sermons de Setmana santa.

* *

Donem ales a la psiquis ara que pot volar sense entrebancs. Reapareigui en bona hora el periòdic. Benvingut sigui l'*Emporion* i serveixi per a dedicar a l'esperit algunes estones que es mereix; procurem enaltir la vida fugint una mica de la materialitat quotidiana que porta en orri la societat del nostre temps. Afinem-nos, fem més subtils els sentiments, fem-nos més espirituals; procurem per la màgia de la paraula retre culte a l'art, aquesta enlairada manifestació de l'esperit que converteix els homes en déus.

M. AUDIVERT

Pàgina escolar

En record del bon amic J. Matas.

El dia 12 de setembre varem perdre el bon amic Matas. El nostre company fou sempre un dels més aplicats de la classe i el més estimat i admirat per tots nosaltres. La seva pèrdua, tan sentida, fou per les vacances. Recordem que treballàvem tots els del Grup Superior, amb ell a davant, en la preparació d'un altre número del periòdic escolar «Alba». Es pot dir que fou ell el que ens animava, el que ho dirigia tot i el que no parava mai fins a obtenir tot l'original que es necessitava.

Si a l'Escola el Sr. Mestre preparava una veïllada ja era segur que tindriem per director en Matas i així no fallava la veïllada. En canvi, sense ell, mai les coses anaven prou bé i moltes vegades no arribaven a cap. Ens ho demostra clar, el fet, que després de la seva mort, no hi ha hagut maneres de posar-nos d'acord per tornar fer sortir l'«Alba». I això que d'ençà que no hi és ell n'hem parlat una pila de vegades.

Entre altres coses fundà també un Club de futbol que s'en deia atlètic Escolar de Torroella de Montgrí. Estava format pels següents jugadors: Porter, Bou; Defenses, Matas i Fuster; Mirjos, Batlle, Pons i Castells; Davaners, Duran, Vilallonga, Ferrer, Sabrià i Payet. Aquest equip, com he dit, capitanejat per en Matas, va guanyar moltes vegades als altres equips infantils i l'any 1929 fou proclamat campió de Torroella.

A en Matas, jo sé que li agradaven tots els esports: el futbol, la natació, el rem, etc. Però, el seu fort era fent de defensa al costat d'en Fuster. Feien una parella tan bona, que els comparàvem amb els llavors internacionals Walter-Mas, del Barcelona.

Una altra afició del nostre malaguanyat company, era el dibuix. Anava a davant de la classe, però a mi, el que m'agradava més d'ell era la gràcia que tenia en redactar. Tots saben que els seus articles de l'«Alba» eren els millors.

La seva mort ens va estranyar tant que no ens en sabíem avenir. No ens podia entrar al cap que ja no el podríem veure més. Per això de vegades, quan som a classe girem la vista cap on era ell i el veiem tan bé com si encara estigués entre nosaltres. Però, tot recordant ens torna venir al pensament que en pobre Matas és mort, que ja no el podem veure més... al menys en aquesta vida.

PERE CASTELLS.

L'ESCOLA MODERNA

Són molts els homes que tenen una idea equivocada de l'ensenyança escolar.

L'Ensenyança no es funda en fer aprendre lliçons de memòria que el noi no enten el que volen dir i sols ho diu perquè ho veu al llibre.

L'Ensenyança es té de fer més que teòrica, pràctica.

¿Que un dia estudiem flors? Doncs no fer aprendre als nois una plana de memòria explicant com són les flors: cucurbitàcies, rosàcies i demés. Sinó, que anar al camp a cercar diferents classes de flors i veure-les i mirar d'entendre-les.

¿Que un dia fem Geografia? Doncs tampoc fer aprendre el que és un riu, o un golf, o una illa, o un cap.

Bé podem anar els nois un dia a dalt del castell des de on es veu un riu, un golf, una illa, un cap i altres coses de la Geografia i que cada noi ho digui de la seva manera.

¿Que els nois a l'istiu a dintre la classe tenen calor? ¿Perquè no sortir a fora? Si no tenen taules seuran a terra, però treballaran amb més gust.

¿No tenim unes vores del Ter magnífiques? ¿Doncs perquè serveixen? ¿No podem anar-hi un dia d'istiu a treballar els nois d'estudi? ¿Que no fariem la mateixa feina?

Si així fos, pocs serien els nois que no voldrien anar a l'Escola. Però per a que així sigui el noi té d'ésser civilitzat. Si en comptes d'anar al castell a mirar els golfs i els caps va a jugar, o quan és a les vores del Ter es posa a abastar nius, llavors seria incorrecte, i el Sr. Mestre ho hauria de fer-ho a l'alemanya: agafar la palmeta i picar, i si convingués tancar-los al quarto de les rates.

JOAN LLORET.

ESTUDIANTS. Han passat aquests dies de vacances al costat dels seus pares, els joves estudiants Josep Pujol, Ramón Marqués i Joan Lloret.

Col·laboració Femenina

Els nostres drets i els nostres deures

Un jutge parisenc de molta nomenada, en totes les causes criminals que se li presentaven, deia: «Busqueu la dona», i efectivament, per un cantó o per l'altre, directe o indirectament, en tots els afers hi havia la influència femenina. La frase del jutge s'ha fet cèlebre, gràcies a la seva veritat, perquè en tots els ordres de la vida, inclús en aquells exclusius de la força física de l'home, la dona deixa sentir el seu escalf amorós, semblant a la reconfortadora alegria del sol d'hivern.

Des dels temps més antics, s'ha reconegut aquesta influència, però atribuint-la quasi bé sempre, més a la bellesa física que a l'esperit, i considerant a la dona com un objecte de plaer i vistositat però molt inferior a l'home en tot allò que és referit a enlairament intel·lectual. L'única cosa que no podien negar-li era cor, però per afecte de la falsa i migrada educació que li donaven, la dona de les classes humils es convertia en una bèstia d'escarraç i la de les classes enlairades en un animal bonic, amb cap ple de vent i carregada de prejudicis. Certament que en totes les èpoques hi han hagut excepcions, però són casos molt isolats i no destrueixen la concepció general d'inferioritat en què ha estat sempre considerat el nostre sexe.

Però quan uns quants homes han estat capaços d'enfocar la qüestió deixant de banda l'orgull masculí i comprenent que per comptes d'un animal més del qual servir-se, podien tenir una col·laboradora en l'obra feixuga de la civilització, ajut i conçol en les hores difícils, i els han allargat les mans i els han obert els ulls a la llum de la cultura, les dones s'han donat compte del són letàrgic en que havien dormit tants segles, i s'han afanyat a espolsar-se tants prejudicis com se li havien posat a sobre, disposades a emprendre la seva batalla en la lluita

pel progrés. Relativament en molts pocs anys la causa feminista, que no vol dir precisament conversió de les dones en homenots amb faldilles, ha guanyat tant terreny, que avui la dona en tots els països que volen preciar-se de liberals, gaudeix els mateixos drets que l'home. En totes les nacions que van a l'avantguarda de l'obra civilitzadora, la dona té les màximes possibilitats per desenrotllar-se intel·lectualment, sobre tot a les ciutats, on té més a l'abast els mitjans d'aconseguir-ho. La dona espanyola, qui era una de les més carregades de rutina del món, efecte del desastrós estat de cultura general del país, i a la qual estaven tancats quasi bé tots els camins de la seva independència espiritual, des de principis del segle en que ens trobem, ha fet un esforç sobrehumà, perquè al contrari d'altres països, ací no tenia ningú que l'ajudés, i sola ha treballat, i l'adveniment de la República l'ha trobada ja en tots els llocs que li pertoquen amb els mateixos drets que l'home: a l'oficina, al taller artístic, a la càtedra, al despatx, al camp d'esports i fins i tot fent sentir la seva veu des dels escons de la Cambra de Diputats i intervinguent en la formació de les lleis Constitucionals. I aquesta Constitució que s'acaba d'elaborar i que concedeix a la dona, tots, absolutament tots, els mateixos drets civils que a l'home. De manera que ens havem col·locat amb un salt enorme a l'alçada dels països que han anat sempre a l'avantguarda en aquest sentit. Tenim dret a cultivar la nostra intel·ligència en tots els aspectes de la cultura; tenim dret a defensar els nostres fills i tenir cura d'ells encara que falti el pare; les lleis socials protegeixen a l'obra i li ofereixen els socors de Maternitat i Invalidesa; tots els medis d'enfortiment i bellesa física podem practicar-los lliurement en tots aquells esports que no son exclusius de la duresa masculina, podem ocupar qualsevol càrrec públic i fins i tot som electores i elegibles.

Ara bé; si en totes les èpoques de l'Història, valguent-se només de la seva bellesa física i de la seva penetració i suavitat naturals, la dona ha jugat un paper tan important, penseu el paper que té reservat d'ara endavant, afegint a aquestes dots les que li concedeix la legislació i la vida moderna.

Peró tenim de recordar que la concessió del nostre dret més important que es el dret d'elecció, va portar l'oposició de la major part de l'opinió del país; senzillament perquè tenien por que un acte tan transcendental com es l'emissió del vot no el realitzés la dona conscientment.

Nosaltres no podem deixar en peu aquest error; i per demostrar-los que van errats tenim un deure a complir que es a la vagada el remei més eficaç contra tots els mals de la humanitat, i es pot resumir en una sola paraula: cultura. Cultura per el millorament de la raça; cultura per el primer i més sagrat deure de la dona: l'educació física i moral dels fills; cultura per guanyar-se la vida amb independència; per estar al costat de l'home ajudant-se mutuament; per poguer exercir amb consciència tots els drets civils i treballar per al millorament del món. El dia que tothom tingui educació i cultura, pot dir-se que s'hauran curat tots els neguits que sofreixen els homes. Sense la cultura totes les coses nobles, totes les coses enlairades es converteixen en coses estèrils i exorques, més bones per fer mal que per fer bé.

Per tant, totes les dones, sense distinció de classes ni d'edats, que tota edat es bona quan hi ha voluntat, tenim el deure inel·ludible d'aprendre, aprendre de tot, i en tots moments i aprofitar tots els mitjans al nostre abast per adquirir cultura. Llibres (no precisament novel·les de cinema), periòdics, converses amb persones de més enlairat nivell intel·lectual, conferències, mítings, reunions, lliçons, etc., tot contribueix a eixamplar la nostra visió de la vida i a treure els prejudicis que ens ofeguen.

Per amor al nostre poble, per la nostra pròpia dignitat, per amor als nostres fills, reals o ideals, que son la humanitat futura, totes les dones, i concretament les dones torroellenques, no podem desoir la obligació, el deure de cultivar la nostra intel·ligència i el nostre cor per fer-nos dignes de la responsabilitat que hem contret al conquerir els nostres drets. Quin lleugiim orgull no seria per nosaltres, que les dones de Torroella fossin el mirall de totes les dones de la comarca! Això no vol més que voluntat, d'ajuda no ens en faltarà. Jo, per la meua part, tinc fè en totes vosaltres.

RITA VALLESPI TORRENT

Necrològica

El dia 30 de Desembre proppassat va morir el conegut industrial d'aquesta vila en Pere Prat. La nova del seu traspàs s'escampà ràpidament i va sorprendre a tothom d'una manera formidable, car una imprevista malaltia de caràcter pulmonar va acabar la seva vida relativament en poques hores.

El nom del malaguanyat amic nostre s'havia incorporat tant fermament en tots els nostres medis, que el comentari dolorós fou la preocupació general i per molts dies ininterrompuda.

L'acte de l'enterrament, malgrat no haver-se convidat particularment i del mal temps que feia es veié molt concorregut.

A tota la desconsolada família, particularment al doctor Carreras, pare polític del finat i al nostre bon amic Francesc Planes associat d'ell en el negoci de la fabricació de teixits de seda, expressém per mitjà d'aquestes railles la nostra fonda i verament sentida condolença.

D'Espectacles

Cinema Montgrí.— Durant les passades festes, aquest important cinema ha projectat sengles programes de films sonors entre els quals han destacat les modernes cintes *Su noche de bodas*, *Sin novedad en el frente*, *Cuerpo y alma*, *El Dios del mar* i *Las luces de la ciudad*.

En totes les sessions la concurrència fou extraordinària.

Cine Jou i Popular Cine Coll.— L'empresa d'aquests dos locals rivalitza en la presentació de les pel·lícules més famoses dins de l'art mut. Tant per la qualitat de l'espectacle que donen, senpre selecte, com pels preus populars que tenen establerts, el públic torroellenc continua favorint amb la seva assistència aquests dos locals de tant llarga i brillant història torroellenca.

- Esportives -

En reaparèixer aquest periòdic tan casolà, portant-vos de totes les activitats torroellenques, no pot pas faltar-hi la nostra secció d'esports. Des d'ací posarem als nostres lectors al corrent de la vida esportiva. Avui, però, el poc espai de que disposem fa que tinguem de donar una referència ràpida i concisa de la nova Junta fins a arribar a la situació del campionat.

A mitjans d'Octubre foren elegits els següents membres: J. Adroher Soler, President. E. Montroig, Tresorer. J. Surroca, Secretari. M. Mir, Comptador. S. Bosch, Vocal-vispresident i J. Martí, Vocal-vis-secretari. La nova Junta es preocupà de reorganitzar el primer equip en vistes al campionat d'enguany. Nomenà una comissió esportiva integrada per S. Bou i M. Serra, els quals procediren a la classificació dels equips. I amb l'ingrés dels nous elements, Dalmau i Vilanova, es formà els rengles del primer equip amb Dalmau, Pujades, Bosch, Hugues, Vilanova, Vicens, Sais, Puig, Pibernat, Grau, Martí, Coromines, Vert, Radresa, Serra, Vidal, Planès, Hugues, Casanoves, Bruguera, Surrall, Isern, Valentí i Vilella.

Es porten jogats 7 partits i s'han aconseguit 5 punts. Falten encara altres 7 partits que podrien millorar l'actual puntuació.

Deixem per el pròxim número una explicació més detallada dels propòsits que animen els actuals dirigents del F. C. Montgrí.

CORNER.

NOTICIARI

AVIS. — El fet d'acceptar EMPORION significa per nosaltres la conformitat a figurar com a subscriptor. En cas contrari, preguem al lector se serveixi retornar el periòdic.

EMPORION es ven en els estances de Lluís Matas i de Rafel Deulofeu.

EXCES D'ORIGINAL. — Per aquest motiu deixem de publicar les ressenyes de les sessions de l'Ajuntament. En el pròxim número ens en ocuparem.

BALLS. — La Societat Montgrís, la del Casino del Cinema Montgrí i el Centre Recreatiu, han celebrat en els seus respectius salons lluydíssims balls de societat. Han començat també en el Teatre Jou els balls de Màscara.

LA VAGA DE BARBERS. — Continua la vaga de fadrins barbers, la qual ja pren caràcters de vaga crònica. Fa pocs dies es deia que s'havia trobat el camí de la solució, però es veu que freqüassaren els intents, puig els vaguistes han improvisat un altre establiment a més del que tenien obert en el local social del Sindicat Unió.

Desitjariem que es trobés una franca solució en aquest conflicte ja massa durader.

CORRECCIÓ — Cal fer-la al primer paràgraf de nostre article de fons; on diu, la Dictadura veié, ha de dir: la Dictadura occí. També és sobrer el ; que precedeix a obrim i errada la paraula envejable.

ESCOLA DOMINICAL. — En la sala d'aquesta popular institució durant les passades festes, s'han celebrat dues agradables funcions de Pastorets; les noies que hi concorren, i en elles, sobretot en la segona representació, han obtingut bonics èxits. Els versos d'aquest Pastorets són de nostre company Mossèn Viver; la direcció musical del segon dia anà a càrrec de les distingides senyoretes Pilar i Júlia Bataller.

En la tradicional rifa de la mentada Escola, obtingué el premi el Sr. Francesc Lloret amb el número 139.

LA FESTA DELS REIS. — L'Ateneu Montgrí ha celebrat la festa dels Reis d'Orient. L'organització va anar a càrrec dels elements joves de «La penya 13». L'èxit fou extraordinari. En el número que ve ens ocuparem llargament d'aquesta popular i simpàtica festa.

TRASLLAT. — La distingida esposa del nostre col·laborador Sr. Marcel·lí Audibert, D.ª Rosa Judarte, ha estat nomenada Inspectora

d'Alumnes de l'Escola de Comerç de Barcelona. Per aquest motiu, la família Audiverit ha deixat la nostra vila per instal·lar-se a la capital catalana.

LLIÇONS DE CATALÀ. — Dijous que ve es rependran les lliçons de català, a l'Ateneu a càrrec de Mn. Viver.

NOVA COBLA. — Es fan gestions per organitzar una nova cobla-orquestra a base dels elements dispersos que actualment hi ha a la nostra vila.

Embafats com estem de jazz-bands i d'orquestrines, no cal dir com celebrariem que ben aviat fos un fet la construcció d'una nova cobla dedicada al expendiment de la nostra música.

UNA EXPOSICIÓ — Hem tingut el gust de visitar una exposició de mosaics de la acreditada fàbrica de pedra artificial «L'Empordà» de Jafre, instal·lada al carrer de F. Macià, en la qual poden veure's diferents models de gust moderníssim. Felicitem als directors de tan important fàbrica, congratulant-nos de tenir en nostra comarca aquesta indústria.

NOMENAMENT. — El nostre company de redacció Sr. Pere Blasi ha estat distingit per la Generalitat de Catalunya amb el nomenament de membre de la Ponència de tècnics encarregada de preparar un projecte de divisió territorial per tal de donar a la nostra terra una nova organització interna de caràcter polític-administratiu.

EL PROBLEMA AGRARI. — El comentari general de la nostra gent gira entorn de la qüestió agrària. Tant el Sindicat de treballadors com l'element propietari han celebrat varies reunions per ocupar-se d'aquest important assumpte. Per il·lustrar a l'opinió torroellenca pensem emprendre una intensa tasca informativa.

EL CONCELL LOCAL DE PRIMERA ENSENYANÇA. — S'ha constituït el Consell local de Primera Ensenyança del qual formen part: D. Lluís Pujol, president; D.ª Antònia Bonay, secretària; D.ª Carme Planes de Vert; D. Ramir Marqués; D. Josep Castells i D. Pere Blasi.

DE L'ESTARTIT. — Fa temps que es treballa en l'ampliació d'un pou situat a l'entrada d'aquest poble. Els treballs, que es realitzen per iniciativa de l'Ajuntament actual de la nostra vila, són encaminats a trobar una sol·lució al problema del proveïment d'aigües, que tants perjudicis ve ocasionant als nostres veïns.

CAIXA DE PENSIONS. — Aquesta entitat, que amb tant d'èxit ve actuant dins de la nostra vida econòmica, procedeix a la construcció de nous locals a la part sud del seu esplèndid edifici, per tal de traslladar-hi les oficines.

REGISTRE CIVIL

= Any 1930 =

Naixements.	77
Defuncions.	35
Matrimonis.	29

= Any 1931 =

Naixements.	69
Defuncions.	72
Matrimonis.	29

Donem el moviment de població dels dos anys darrers per comparar la diferència. El balanç del 31 és ben desagradable.

MERCAT de TORROELLA

Celebrat el 4 gener 1932.

Blat de 30 a 32 ptes. quartera; Civada de 11 a 13 id. id.; Ordi de 19 a 20 id. id.; Faves de 27 a 29 id. id.; Esparçet de 19 a 20 id. id.; Blat de moro de 22'50 a 23'25 id. id.; Mongetes de 40 a 45 id. id.; Bestiar porquí de 12 a 20 id. un; Bestiar porquí de 19'50 a 20'50 id. arroba; Oli de 18 a 20 id. mallal; Ous de 3 a 3'10 id. dotzena; Gallines de 15 a 20 id. parell; Pollastres de 7 a 12 id. id.; Anecs de 10 a 14 id. id.; Cunills de 8 a 10 id. id.; Oques de 16 a 20 id. una; Patates de 8 a 9 id. quintà; Afuls de 6'50 a 7 id. id.; Estelles de 1'85 a 2 id. id.; Palla de 1'15 a 2 id. id.; Carbó vegetal de 30 a 32 id. càrrega.

F.

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMÓBILS.

Gasolina, Petroli, Grasses, etc.

SERVEI PERMANENT

Saló de Sant Joan, 2 i 4 - Telèfon 50.569

B A R C E L O N A

D I S P O N I B L E

-: TINTORERIA :-

E. MONTROIG

-: Rentats en sec :-

Encàrrecs i dols a les 6 hores d'entrega

-: Plisats a màquina :-

Taller: PRIMITIU ARTIGUES

Despatx- AVINGUDA DE LA REPÚBLICA

TORROELLA DE MONTGRÍ

EBANISTERIA DE

EDUARD VIÑAS

-: MOBLES DE TOTES CLASSES :-

TORROELLA DE MONTGRÍ

